

meatis: nec dicitur manum, ad hanc retinendam ait, ut i' manu retinet
tunda laeta, tam ergo sic laeta non est inveniens, tunc ergo ait aia non
alio, ut potest perficior, n. sed regnit superpositionis intentio, sed et
unidem membra vobrum et quinque alios p. e. qd n' habet manus abscissas.

Script. 2. si Deus ponat duos mas in eadem loco pen-
etratus et deinceps superpositionibus regnans ad hanc loquens et una p. e.
vobis utrum agnoscere talis p. e. natura informabit utrumq. manus
i' n. dicti major rati et una, qm' et alia. Quid ergo dicitur p. e.
dat, qd informet informabit unam manum, qm' Deus detrac-
minabit, i' n. possit informare ambo obv. fluctuantes.

Script. 3. Et duos ignes ex se sint i' statu p. gressant
sunt p. e. natura unius ad p. e. aliis p. dividendum vobis effundit, nempe ea
crend. qd et duos mas de p. dividuntur sint i' statu p. e. p. gress-
unt p. e. p. aliis informari eadem p. e. Quid ergo vobis, qd illi
ignes sic melius, et faciliter solvant effundit, ad qm' ordinant ex-
cessi, dum unus alterum incutat ut usq' p. e. omnia natura
nigrae. Et hoc autem ad uniuersum tantum p. sententiam videndum
in natura n. sit, p. gressare duos sit.

Afflidente hic p. gressare eadem p. e. in parte Dinitatis plus mas:
i' qd haec n. implatur. 2: qd eadem ma, ut s. dicitur sit informari
p. e. p. e. p. e. qd et plus ma unius p. e. neq' Deus in tabernaculo
unian manum et alium informandi impinguat, et sot accidential-
iter qd p. e. scilicet una p. e. temptata una ma p. gressi in da-
bago: nam et natus m. in fratre: i' qd p. e. informet manum
deportant, et Deus sit hunc munus unian, qd n. e. esca-
tus, et accidentalis. et Iurandum Lateranense sectore qd qndo
dicitur aciam vobis multiplicare p. e. multiplicando corporum,
qd infunditi, et legi et facti, n. usq' p. gressibili, ex parte

enobis penit in Deo iust addit mortalitatem, et mortis
in possibiliter, ut colligitur ex fine textus ibi dicunt autem
poplum occidere.

Sectio 1.
De fraus est roem causa?

Dicitur id est fraus sit uia ad malum, id est, ut fraus in genere est patitur
in fluctu innamorando, iheropatim, illud idem est, et existimat
quod mali causas malum ipsam facit. Deinde sicut illa 1. in
Allegro desp. 15, sent. 6^a, et 7^b, Huiusmodi in philosophia desp. 2^c, n.^d
93, huiusmodi idem desp. 2^e, n.^f 92, et de Deo. ceteris, et resolutis,
quod ad fraudem malorum, et accidentalem uero probata metu ex illis, quod
dicta sunt, et impossibilitate mutuus significatur, et idem est, et ex-
istimat.

Et rati adhuc est: quod si dico quod fraus est realiter causa
peccati, non supponit existens utramque uerum, ut causam
una cum ipso fraude ipsa mala, quo mali iam significari existens
ante existentiam fraudis, quo fraudis non est in talibus existens mali, sed
omnium intelligenti existens, et non existens ante existentiam mali, quod est
manifesta implicatio intelligenti existens, quod est in aliis existens
mali, et uero, et uero causa realiter causans, ut hoc hec existentiam non
intelligenti existens, quod mali est in talibus existens fraude, et
negatur hoc significare existens, ut illam est quo existens fraudis in
telligenti existens, et non existens ante existentiam mali, existens,
ut est illius in aliis, non existens, ut est illius effigie.

Ad fraudem realiter poterat uero maior debitatis, an
est in me, nam sicut mali non est illius in malis non de-
nisi, quod significari existens, antequam existens ipsa fraudis

walys, aq[ui]n poterit mārē carē; atq[ue] h[ic] i[n] fām walys
et carē mārē; et nō q[uod] q[uod] fām walys nō galuit[ur]. De
nisi q[uod] d[icitur] anūt[ur] mārē; s[ed] ut anūt[ur] mārē debet ip[s]a mārē p[ro]mu-
poni effecta dispositionibus organis regit[ur] ad ipsam i[n]
formem aīn[us], ē nō mārē subtam in formis; q[uod] iam mārē
supponit[ur] existens ante existentem ipsius aīn[us]; q[uod] negat ab
illa causaria.

Dicit[ur] statim tenet C. 2° ph[ilosophorum] cap. 7. q[uod] e[st] q[uod]
q[uod] art. 2°, Forcua 1° Meyb. cap. 2°, q[uod] 3° cap. 2°,
P. Rabius, Toletus, Vazquez, 2° 2d. lipp. 212, n° 3°,
q[uod] Obizzi: p[ro]p[ter]a subtilijs ē simplicit[er] nobilit[er] mārē;
s[ed] mārē ē ad fām: q[uod] a fortiori fām erit ad mārē; et
q[uod] ego eram mārē mārē ē nō degunxit[ur] a mayor[er] nobili-
tate, it ab influenti, q[uod] p[ro]stat: at q[uod] fām ē p[ro]st in flu-
entia in mārē, s[ed] it illa posterior.

Sinib[us] vix ē nobilit[er] nō esse: q[uod] si vix mārē est
vix ē nobilit[er] fām ē nobilit[er] fām, q[uod] nō ē dīm.
Dicit[ur] aīn[us]: vix ē nobilit[er] nō esse absē, ē simplici-
tate, negat aīn[us] 2. um[bi] q[uod] id ē saltem in ē, q[uod] nō sit le-
pendentiam nobilit[er] ab illis, s[ed] ex ea rōlo, tunc us[que] p[ro]t mārē
dici nobilit[er] fām, t[ame]n simplicit[er] ut ignorabilit[er].

Sinib[us] iterum: mārē, ē fām dependet ad inuicem
q[uod] ad ē possibilis, negat it relata transcedentia: q[uod] ē
pendere posseunt q[uod] ad ē, nec existentia actualiter
q[uod] in se inuicem tangere. Dicit[ur] nam[us] vix q[uod]
vix transcedentia duorum, nihil aliud ē, quām materialis
illorum concretio, q[uod] p[ro]st stare ē, q[uod] ambo concen-
tanter, ē aīn[us] s[ed] se h[ab]eat: at q[uod] ut duos sint inuicem ē
dicit[ur] illi in illis mutua prioritas quod impletat

Itaq; nō ex p̄dāq; v̄o h̄a, et q̄ ad id sit in c̄ponibili, nō p̄
in m̄ in ipso c̄ p̄pibili illigit, veluti q̄dāc; iditio rata p̄
iustitia m̄ ha m̄ expletat, q̄ndo iustus m̄ e s̄p̄a, illa erit c̄,
et p̄ iust n̄ ha effū, et m̄ p̄tērēt c̄ r̄a.

D̄c̄nt oīi nāndō oīi wān, q̄a c̄lata) tāyāndentia
n̄ regunt ex̄stām̄ c̄minimorum, ut p̄t in r̄a Ant̄ch̄ypt̄,
et Chīmārā, iā uō phīe, ut p̄pēnt̄ debent c̄plēta q̄.
ex̄stere, q̄d n̄ h̄i t̄i iā m̄ et n̄ h̄i h̄i uātāq; q̄d
iā iā fluit v̄a c̄f̄a, iāfluy autem si p̄t p̄ceder à re-
n̄ ex̄tente, t̄p̄ v̄on iā fluit iā relatum, ut p̄t iā p̄tib-
ilit̄, q̄ n̄ iā fluant iā D̄c̄nt̄.

S̄b̄c̄p̄ 2°: n̄ḡ iāp̄t̄ numerari ab unit̄, c̄p̄iat q̄:
ia. dēnāri, q̄h̄i numerus erit p̄p̄t̄ unit̄, si uō iā c̄-
p̄t̄ iā dēnāri c̄p̄iat q̄, iā unit̄, t̄c̄c̄t̄ p̄tērēt̄
dēnāri, p̄ idem p̄t̄ iā p̄t̄, t̄c̄c̄t̄ v̄a c̄p̄t̄ dem.
D̄p̄ḡ. n̄ḡ iāp̄t̄, p̄t̄orit̄ dēpendēt̄ à c̄lāt̄f̄iāt̄, p̄t̄
p̄t̄orit̄ reali, seu ex̄stā, q̄ regit̄ ad iā, nego c̄m̄dā.

S̄b̄c̄p̄ 3°: Beātissimā Virḡa s̄t̄ multop̄ P.P. meruit p̄-
n̄vēm̄ Chīpt̄: s̄t̄ maritā v̄erj̄i, sup̄p̄nit̄ p̄m̄dāngē-
wēm̄ Chīpt̄, s̄ḡd̄ iā maritā v̄erj̄i, sup̄p̄nit̄ Chīpt̄, t̄
et Chīpt̄ nānd̄ generēm̄, n̄ ex̄stām̄: p̄ generāt̄
Chīpt̄ fuit̄ p̄t̄, et p̄t̄orit̄ v̄enit̄ Beātissimā
V̄erj̄i, et p̄t̄orit̄ p̄t̄ iā mutua p̄t̄orit̄ et c̄-
qualit̄ iā esēm̄ genē. Itūi arḡo sat̄yp̄f̄i, s̄
c̄jendo et mutua c̄qualit̄, m̄ illo iālaendo iā iālat
Cardinalis ab H̄go s̄t̄ p̄m̄nāc̄ desiḡ. s̄t̄ s̄t̄ P.P.
P. ḡt̄ data m̄ajore d̄p̄ḡdo m̄in̄: merita Virginis
sup̄ponēt̄ q̄c̄nēm̄, seu ex̄stām̄ Chīpt̄ ab

guipam, scilicet, ut factam) letio à Virgine, nemo min. Dicitur
Dixisse pugnare: quod generas non existimat Christus quipad
fuit alio prior merito. Beatissima Maria. Ideo, ut facta letio
h. C. nemo eram.

E hic istud arguitur ad eum distinctionem, quod sit ipse pati-
tis ad hanc caritatem i prior ipso haec, hinc autem i posteriorum
tali haec, i ab ipsa educatione namque in eundem Christum predicari ab
haec Christus, i religione ad eum distinctionem clavis a' perinde,
quod talis augustinus ad suam i am existimat predicari officium de Baptista
i auxilio Dei, plurimis vero moralis haec caritatis quod sit
deus ad illius operationem impeditus praeceps, unde talis augustinus or-
itur prius, et postea i haec Christum. Supradicto quod haec est
sicut veritate, sicut i Christum dicitur fortiter permane i da-
ctionem. quod tamen hoc admittendis nichil dico, quod solle-
citas mea est regnante christiana reuelatio non pugnare, et
mutuo migrare, i ad eum existimat.

Subsec*tio* I.

I et cetera sis uia in Moli.

De nro. i. de Triado, Henr. I. Connexus plibet.
De i. pugna i. p. eius definitio. Cuiuslibet ab in ha-
cendo in efficiuntur obiecti in illo, quod inflatur, inter alios:
ut frater ut inflatur in oppositando: quoniam i religione predi-
cationis patitur, quoniam tamen, secundum positionem a dignitate a
mea pugna sit remissio ut a vobis dictum: quod in factu
sit causari reiper: si inflatum dicam, in quantum
eius pugnat ope causantis: sed nullam pugnat aperte-
pugnat cat in illam inflandum, et pugnat, quod in

est maius, ut iam dixi supra, neque ipsam, ut potest
mixtum, nam si in illam influerit, tunc efficietur, eam
sunt praeceps, et maleficam substantiando: atque in hac senten-
cie potest esse causa patitur spiriti, sed et efficiens, et maleficus: quod
nullus enim influerit patitur in spiritum, ac genitio non est in illius
causa.

Evidet iste factus non sit causa in fluxu in spiritum
influxus, sed est actionis, seu operis, quod per hoc regu-
sam vocem causatur. Sed istud est, quod ad vocem vel esse dictum
loqui in fluxu: quod ratione causa in fluxu est spiritus causa: ratione
nunquam dicitur aliud sufficere ad vocem esse dependentiam a pro-
teriori, ut per in proprietas erant spiritus esse vocem, et hoc de-
monstrat ad hanc modum, sic est rationes rationes ad causandum enun-
ciare esse, quod tunc vel esse potest non regredi in fluxu isto efficiens non
est dependentia definitio iste esse certe recepta, quod usque hanc sententiam
causa.

Sententia x. hinc diuidi modum est per integrantes
habentes nam vocem, et in fluxu sicut illam integrum, et non sunt
ipsi qui vocem esse habentes factus, an malefici. **D**. **I**. **S**. **O**, quod in
hac sententiᾳ negari factus est causa patitur spiriti, negari malefici
est vero, quod negari factus est causa spiriti, et illud non informatum
vocem in illius substantiam, et illud non recipiat, sed in spiritu dividit
ab insidente, et maleficio ad recipiendum: quod **E**. **A**. **T**. **U**. **N**. **R**. **I**. **N**.
nam malefici factus esse videtur non habere in proprio sensu
ut patitur, quod sententia potest, quod malefici potest, ut maleficius
est factus, nam negari materialiter habet rationem ma-
teriarum respectu fluxus, sed in factus, negari factus est patitur,
et non malefici.

Dic: Ide pām hui spōne fālē spōitum), illud pī rāg-
are mālit, qā fālē rāt mān iſlam informando, & sic ēt mān
rāt mālit spōitum, qā rāt mālit pām, & unionem iſlam reci-
giendo. Id rāt gō iam mē, & fālē, ut men pī spōnteg
nāt cā, pīt, qā negi mē spōit inſie pām, negi fālē
mān: gō, ut spōit spōnteg id recipiant spōitum, id iā or-
de ad illad utrāq. idem mō se hīt: gō & utrāq. iā
fālē, & mālit, qī rāt ad mītig.

Obiç 2: talis cā, qī tāpālītāpā id unio ē vādē
realis rāpālītāpā medante qī fālē spōit spōitum: gō
pī cā iā spōit. Negi min: nām rāpālītāpādū
iā atqī inflatus cā: at dī unio nī inflatus fālē in pī
politum, & aligat cīc pīn, & rot iā minūlūm mā
iā fālē. Adi: qī mī vī spōnteg tam pīt spōit vī
subtē, & rāt inſie tūm fālē modālī, qīd realis et trā
unio medante qī fālē modālī. spōit iā ob ipa indītā: gō
T vī unioneg ut ē medium spōndi tūm nī qīd
iā rāpālītāpā, uā nī rāpālītāpā tīg qui dēt ē id.

Subsec̄ 2^a

U de rāpālītāpā formātīg.

Qī iā nī dār iñguoya cā fālē: gō, qā iā dīutī ab
influendo: at wī cā fālē sub, & subhālē & accid-
entātē nī influēt cā in aligat pī spōitum inflatu-
tīt minor ex dīptīt qā fālē a. influit, id rot iā
spōit, nī in rabtum, nī in unionem gō.

Confiat, qā xī vī effīc iā fālē nī dīpītātē
ipa cā fālē applicate sub b, & saltem ab ipa

et quibus proportionatis. sed eis sit de jure a me causa.

Dicitur: in fidei duci potest hinc videtur quod causa
modus vel abesse sumptus, seu summa, non est posse, id est non esse
actuata, et informata, nam quod modus sit actuata, et info-
rmativa illi punitur a fidei videtur in hoc sensu, si usus termini
id est fidei paterat duci materialisata, et potentia tanta, a mi-
nihil in hoc aliud sonat, quod fidei, et manifestatio eius
inter se ut primum, et secundum, non ut manifestatio et fidei.

Et si fidei hoc esse, non determinatio actuata, et
informata quoniam fidei videtur modus, velint, quod fidei potest modus
a determinacione ad certos certos modos, v.g. fidei haec
determinatum est fidei, alibi est alibi, in quo acceptio loco
autem fidei fidei, et quod latenter fidei est cum modis ha-
cet namque, si beatus diligatur, non in fidei videtur modus fidei,
modus est hunc significare hoc est ipsum spiritum ejusdem
in clavis modus, et fidei, sed illam modum, quod est se est
indifferens ad pronendum est hoc, et illa fidei, in quo tamen
determinat fidei ad pronendum hoc pietatis, quoniam illam
videtur.

Quoniam hoc determinatio actuata non est sicut videtur
causalitatem, ac quoniam in hoc sensu non est proprietas a modis quod
est pietatis, quod hoc determinatio, et actuatio sit media
uniuersitate, unius est non est proprietas causalitas nam, et diversitas
est non est fidei, ut in fidei modis diversis erit modus diversus
suum fidei. Quod est determinari, et actuari manifestatio ad
hanc videtur nihil aliud est quoniam diversitas est hoc po-
tius, quoniam illa fidei ex quo ratione ruitur potius
haec quoniam illius pronuntium in hoc modo nulla interuen-
nit

nit corporalitas p̄t rū māl, alioq̄ licet q̄d hanitatis p̄t
yōt Domini h̄c est vēd̄ sp̄ia cōd̄ p̄tq̄ n̄e Vtbi Di n̄i
et una p̄tq̄ integrat̄ rā alterius, q̄d tām vēlum q̄d
una p̄tq̄ ab aliis determinat̄ ad h̄c p̄tq̄ sūm̄. Pon-
endam q̄m i ldd.

Resposta. L. q̄tq̄ dicit p̄tq̄ a h̄c
p̄tq̄ cō reguressam cānd̄ māl, et p̄tq̄ reguressus p̄tq̄
q̄d ingt̄ p̄tq̄ cō māl p̄tq̄t̄ in informe, n̄o unione ipso
q̄d p̄tq̄ ad māl, q̄d anōs dependet̄ a p̄tq̄, et augēt̄ n̄o ab
ipso p̄tq̄, cāgali t̄q̄. ab illa p̄tq̄ p̄tq̄t̄ p̄tq̄t̄ ipso
unione p̄tq̄ ut talis ad dependet̄ ab ipso p̄tq̄ n̄o q̄d
cāgali t̄q̄ māl erga p̄tq̄ erga p̄tq̄, et unionem, et p̄tq̄
reguressus erga p̄tq̄ p̄tq̄t̄ p̄tq̄t̄ in acti p̄tq̄t̄ p̄tq̄
aut̄ anōn̄ p̄tq̄t̄ dependet̄ a māl.

Resposta. in quaem, q̄d p̄tq̄ media h̄a m̄ minus p̄fecti
liberant̄ suj̄ subh̄, hoc ic̄, q̄d ē, et p̄tq̄ ipso t̄n̄ n̄t̄ lib̄. inē
centiant̄, ea q̄d actuunt̄, et determinant̄, oleum n̄ uno inter māl
et p̄tq̄ roba, dependet̄ a p̄tq̄ p̄tq̄t̄, q̄d ipso sit p̄tq̄.
p̄tq̄t̄ ab ipsa p̄tq̄, et unione: p̄tq̄ talis in Flavus folli a
Deo, ut facti ipso S., dum afferit p̄p̄tq̄ māl creare. si
p̄tq̄ adhuc, p̄tq̄ mērit̄ p̄fecti uita māl, itē q̄d m̄
minus p̄tq̄ actuabilis ex determinant̄ ad p̄tq̄t̄t̄ sūm̄, q̄m
nunc q̄d talis influxit̄: q̄d ipso inflatus ē q̄meritus.

Dein māl, m̄ ē causa forma p̄tq̄t̄t̄ cō recipi-
tūm̄, et in tūtūm̄. q̄d neḡ p̄tq̄ causa mate-
ria p̄tq̄t̄t̄ cō int̄iuūm̄, et informatiūm̄: dīcendam
ergo ē p̄tq̄t̄t̄ actuabilē māl cō denominatiōn̄ illi que-
nient̄ a p̄tq̄ media uisione, q̄d s̄r̄ sit p̄tq̄t̄t̄ cō
neḡ.

negi ipsa frā ē p̄pria cū mā q̄ ad fālēm ē². ~
¶. i tñ mandū ab ē dñri cūm fālēm, nam Dic
um Tridentinum uocat j̄cphām in hārentem aīd̄ cūm fā
lēm nōrōrā iuḡificijs: cā uō fālēj s̄t j̄st dñci cā rā
p̄sorit̄, n̄ tñ r̄gūrōrā, n̄ ut ē p̄p̄s p̄sorit̄ nam ḡut sic
edēm mā se h̄et fālē, ac mā, s̄t q̄t̄cī mān̄ fālē ātuat̄
ac d̄terminat̄, ū q̄ p̄m̄it̄, ut i p̄p̄fūm̄ b̄cāt̄ p̄d̄s eff̄s fālē
q̄m̄ mā, sic h̄s fālē h̄en̄m̄t̄ ā fālē h̄en̄s h̄s ā fālē h̄en̄s
n̄m̄, et q̄ ad h̄ē edēm mā se h̄et fālē aūd̄fālē atq̄ sub̄hāt̄.

Quare q̄ solit̄o exigat fālē ad cap̄andam. R
egni ē: actit̄is exift̄, q̄a fālē n̄ p̄t̄ i p̄p̄fūm̄ n̄p̄s actu
ndo mān̄ n̄ p̄t̄ autēm̄ in fālē, ē actuare, q̄n̄ ext̄t̄ actuare litor
summit̄ h̄ē s̄d̄s lator, nam exift̄ ā fālē n̄ d̄ḡiūt̄ ab
ipsa fālē, ut c̄t̄erī d̄c̄t̄, ut exift̄ mān̄ n̄ d̄ḡiūt̄ ā mā
ac q̄ in p̄t̄ ad ext̄t̄ ām̄ rei, h̄s uō d̄t̄ ē: alij̄ d̄ḡi
tūm̄ ā rei, m̄iup̄ ā s̄d̄s ā rei.

¶. 3. odiō, q̄ regnū: iudicat̄. q̄s, q̄d̄ fālē n̄ p̄t̄
i p̄p̄fūm̄, n̄p̄s sit unita mān̄, d̄n̄ p̄t̄ ē: unita, n̄p̄s
sit iudicat̄, q̄s ¶. fālē, q̄d̄ mān̄ p̄t̄ recipere fālē
n̄p̄s sit iudicat̄, q̄s neḡ fālē poterit informare p̄
terit informare, n̄p̄s sit iudicat̄, ē int̄ne recipere ā nob̄
s: q̄s h̄ē s̄d̄s ē lōḡē mān̄ tam̄ ā fālē s̄b̄t̄k̄l̄, q̄m̄ aū
lentali, Lōḡor d̄ ā fālē īsc̄iā, nam̄ ā Lōḡam̄ d̄ īsc̄iā,
n̄ regnū iudicat̄, ē exift̄.

¶. 4. odiō ē quantitat̄: h̄ē tñ p̄p̄s n̄ ē solit̄o fālē
ut fālē sit: q̄s, quāntum̄ ē: ex se p̄t̄ actuare mān̄ n̄m̄
quantitat̄, q̄d̄ autēm̄ quantitat̄ d̄t̄ ā mā p̄uenit ex se
q̄d̄ sit: odiō h̄en̄ se ex p̄p̄s mān̄ cuius ē: p̄atio, ē m̄iup̄ fālē
informant̄ auom̄dat̄ ā mān̄ recipient̄.

Tollig.

Ego hinc cum palam senti in illis quae non entia
 sunt, ne existent, nō sicut per se substantiam, sed sicut intention
 ipsius existentiam. nam et hoc, quod est aliud propter ipsum, non est
 ipsius substantia sed. Sed quod non est in substantia, non est in mar-
 tij per se, nam significatio non ad patrem, sed

Ego hinc iterum uniuersus posse alio modo dic
 ipsius existentiam propter in proprietas est quae possit in unionem, et substa-
 to propter alio statim significari propter positionem. Sic et
 ipsius alio est illius medietas ex his dependet substantia, sed
 ipsius substantia medietas unionis dependet a propter. Non propter
 propter medietas unionis se remuniorat effici, sed alio
 entitatem producendo, sed re ipsam remunericando.

DISCUSSIONES.

De Composito.

Ex quo ergo ratiocinio magis vita sit in unitate, et
 in factu illius explicabimus. Namque, quod ipsius unitate
 pertinet. deinde alio dubium circa substantiam

Velletio.

Ad sit unio, et quomodo significabilis.

Plagna authorum expostio circa unionem, et min-
 imus in unionem sit significare. Prima Di-
 finitio est quod sit unio. Respondet etiam mun-
 icipis distinctione.

Unio

Vox uinulum, sic nups duxum ceterorum invi-
tavit in arte suam, et naturam, et phisicam primam ha-
bitum, et abusum, inter se collationem, sive la pice, cunctis ligatis.
Contra hanc imaginem habet nos, et fratrem tuum per cunctas
hancij Christi Domini in Verbo Dno. et
in **D**ifficio, et non uno legiuntur, ab easterne
sententia tenet uniuersitatem nihil latitudine est, quod extrema non uniu-
er-
ordato iudicatio in dispositione in manu operis fratris, et
negotiis alterius fratris in eadem manu, et iterum manu est uni-
fam fratris, et fratris modis includere hec videtur, manu, sive fratris
indictionem, et iudicium, et nego, et alterius fratris hand re-
ntentiam tenet ep. Quadratus et jacobus uel jacobus
cum n. 2. itaq. Aureolum, Regnum, Floram,
Sproutum.

Ter q. deducunt 2. te Iupp sit in eadem loco in
aegypti, n. ~~et illis uenit~~ ~~propter~~ ~~tempore~~ ~~postmodum~~ qd de
inter ipsa exposita. Sed 3. qd hancij Christi Domini
in eo prouo ante agnitionem non erat magis. **P**roportio-
nata, et uniuersitatem Verbo, quod iudicabit alia hancij neg-
ligio in adiectionibus, quod vel aliam personam Diuum
unde qd uenit, qd magis hancij Christi, quod alia est Ve-
ro fratris, qd Patri. Quod uenit, utrum aliquid
qd hancij Christi habet uniuersitatem a se distinguit, qm
Verbo uniuersum.

Deducunt 2. n. papa à Deo seruari iudicatur
a mea dignitate nec nego alterius fratris, qm non inter-
de unitate, hoc in signum? pater amiri, tunc qd aca-
piti fuerit iudicatur a mea Beatissima Virginis
dispositione ad operis nrae mali, n. id est fratris illi unitate,

226

tamq; in quatuor via Virgenis, & habet regulam alterius p[ro]f[essionis]
sum qd[em] sicut Christi ut p[ro]f[essione] nobiliora v[er]a Beata Virginis p[ro]f[essione]
stulabat h[ab]it p[ro]f[essionis] Virge p[ro]f[essione] regni h[ab]it in sua m[od]o fac-
tint in d[omi]ni h[ab]it n[on] regni, qd[em] gratia unita uni unitati est
alterius, & idem est t[em]p[or]e accidentibus, odo, qm accidentis dicit
ad subiectum e[st] adhuc exordium h[ab]it, n[on] iam non sit in alio sub-
iecto.

Sed p[ro]p[ter]a 2^a gratia dicitur regnus p[ro]f[essionis] Virgenis
dispositionis, ut in formae v[er]a Christi Domini, qm, qd[em] reg-
nit a[et]erna Beata Virginis, & alterius h[ab]it, o[ste]r[na] regni sint ei-
udem h[ab]it. Tunc Regnus p[ro]f[essionis] uniuersitatem m[od]o cum aliis dis-
positionibus, et qd[em] in tali m[od]o loco nam alterius h[ab]it, qd[em]
in hoc ratiocinio sicut p[ro]f[essione] domini accidentis in d[omi]ni sub-
iecto, scilicet via dupliu n[on] sicut qd[em] id vallet facere, ut p[ro]p[ter]a
qd[em] faciat, inde p[ro]p[ter]a n[on] sufficit p[ro]p[ter]a: dispositionis, et nam
alterius h[ab]it in m[od]o n[on] sicut n[on] ratiocinatio, unde illa ratiocinatio
accidentis ne sit in alio subiecto n[on] e[st] n[on] e[st] n[on] ratiocinatio, qd[em] id
faciat p[ro]ducendo Regnum uniuersitatem inter fratrem marie et
fratrem, inter subiectum, et accidentem qd[em] signum e[st], qd[em] uniuersitas ab
qd[em] dispositione ab indispositione catur.

Sententia 2^a: qd[em] si unius m[od]i qd[em] dispositionis m[od]o, et
p[ro]p[ter]a in d[omi]ni h[ab]it dispositionibus, et parentia alterius h[ab]it,
et hoc via in credenti ratione fratrum unionis, t[em]p[or]e alterius
ut m[od]o, et frater inter se in m[od]o unitatis n[on] primus, qd[em] si
unius sit t[em]p[or]e spiritus, spiritus non habens t[em]p[or]e est subiecto
et accidentale, i[n]s, et negatum, & qualiter incidentes non apparet tan-
tum, sed p[ro]p[ter]a accidentia, itenq[ue] negandum alterius h[ab]it in m[od]o
unius p[ro]p[ter]a dispositionis accidentis n[on] sicut qd[em] unius i[n] aliis dispositionibus
qd[em] m[od]is m[od]is, et d[omi]ni p[ro]p[ter]a, nam ratiocinatio dispositionis qd[em]

lystum ab illo, cuius est dicitur, et deponit: deinde ipsa depositione a 150.
dicitur, ut mā, et pā extant, ut ex ajetur pā nūc, ut uniantur si ipsa dan-
is nō sequitur ab ipsa mā et pā extantibus.

Quoniam t. qd ipsa depositione uniantur sub uno pālii lippia
ipsa pā uniuersitatem. 4. qd ex hoc regrett, qd pā nūc datur gene rā māli
sine ad efficiētiā nālī, ut nō b. g. in mā denunciata pā, et deponit. Co-
tuit Demon aiām alijm malum, et i fortiori hoc faciat, qd ip-
am māli deponer, in dījādā et pālii se valēt rēvēdere mā, aq-
mā resurētus mātūt signat, qd ē 2. dījādā

Absecō i. ~

De distinctionē unionē distingui ab extremis. ~
2. tñ, dījādā 1. n. 1. qd dīfēndit dīfēndit, uniuersitatem pāly
mā ab extētiōnē māli, deponit, et indistinctiōnē ita s. in dīfēndit
is, scit q. dīfēndit, dīfēndit lippia, dīfēndit 1. n. 2. 1. dīfēndit in dīfēndit
dīfēndit, n. 2. 5. dīfēndit, dīfēndit 4. n. 1. pā: qd pā uniu-
ersitatem certe, sine māli dīfēndit ab illo ex nālī rei. Et mā, et pā
valēt Dīni Dī b. g. dīfēndit ex nālī rei ab extētiōnē.
Et pā māli saltem Dīni dījādā pāgunt exstere sine unionē pā
ans dīfēndit ex nālī rei ab extētiōnē.

Dīfēndit qd hī uē, et pāpīs generatī qd pāpīs pāpīs
et corrumpit, qd pāpīs mortit. qd ibi alijs lati pāpīs nālī pāpīs
mā, corrumpit, remittit. Lipotūpī ab ipsa mā et pā, nūc
in mā, nec pā hī gerāt, et corrumpit, ut pāpīs jet. Et
iste pāpīs nālī ut alijs, qd mātūt intercipit mātūt, et pāpīs
pāpīs mātūt ab alijs dīfēndit. Dīfēndit, talis ge-
neratī pāpīs ei alijs aūdīntobis. S. t. qd qd pāpīs
corrumpit hī alijs illi exstāt, exstāt qd pāpīs generatī pā-
pīs mātūt, et generatī exstāt hī pāpīs illad, qd corrumpit hī
gerāt ei alijs substatate.

Dicitur ergo ea quae ipsa longiora uniti quenam extra misericordia dicitur abilius, et non nisi in his intentum, si 2. ad gaudi salutis tristitia quae ipsa fratris amicorum inter se: gaudi et suae episcopae habent, gaudi non perirent ad inuidem separari, quod est experientiam.

Dicitus unionem meam, et fratrem non degredi ab ipsa non possum in fratre, et a fratre possum esse in mea. Quod quia nam est in fratre et frater in mea, aut additum aliud operis ipsam remam, et fratrem secundum se sumptus, aut non: si 2. ad gaudi fratrum: si 2. ad gaudi fratrum, et fratris est in mea, et cetero: gaudi non possunt fratres esse in mea, et mea in fratre, gaudi separari negant, quod non admittitur.

Dicitus iterum: unitam nichil aliud est, quod tunc est utriusque extremitatem simus sumptum. Quod est enim relatum de Babylonia sententiam non est utriusque extremitatem simus sumptum: gaudi enim unitum non possunt esse unitum non est utriusque extremitatem non est sumptum.

Contra quod differunt a unitum, et a separatum, est argumentum, et est significare nisi in eis quod unitum a separatum distingueatur, et significare continetur, et significare aderunt aliud distinctionem. **F**ratrum est quod substantiale distinctione a me, et fratre non: si 2. ad gaudi ante generationem est fratrum: si 2. ad gaudi fratrum est separatum aderunt aliud distinctionem, quod est a unitate.

Verum hoc est: non est mea, et fratrum amicorum inter se: **D**icitur ergo unione: et fratre non amicorum et illa per coniunctionem distinctam aliquid danti gratias: gaudi est mea, et fratre pertinet amicorum inter se sine unitate per seipsum distinctam. Dicendum: quod unitio non possit esse in rerum natura, quoniam unitio est mea et fratrum unitio, quod est a unitate amicorum et illa per coniunctionem distinctam ab illa: at non mea, et fratre non sunt illae existere, quoniam non sunt illae amicorum, quod est gaudi unitio est per seipsum et separabile ab illa.

Dignis. mā y seipsond imē uniti ipsi unioni et in
potest existere, quod autē illi uniatē gō rās sata in ualor.
Hoc aīj. mā inr. uniti p̄c imē unioni, ita p̄ ipsam
met unionem à se lep̄itām, ac p̄ia n̄l mirum, q̄t p̄oxit
existere quod iū illi uniatē.

In explicabō: n. latr̄ maior rās, q̄re unio p̄ se un-
iatē mā n̄ rās mā unioni: gō d. a. & Rego aīj rās ē, qd
mā ē d. e. indiferen, ut sit, t̄ n̄ sit unita, determinatio
q̄ ipsam unionem, q̄ iī fālis determinatio mā, d. s. u.

Inferens gō iī mā poterit uniorū p̄ia medietate
sa p̄ia, q̄ iī ē fālis determinatio mā ad se ipsam,
et n̄ illi mām, sicut dīḡ d. ipsa unionē. & Rego regla
ga p̄ia n. minus ē d. e. indiferen, ut iū uniatē mā
q̄m ē mā, ut uniatē ipsi p̄ia, ac p̄ia q̄libet indi-
cti determinatio a se lep̄ito, n̄tē unionē, n̄tē auerit in
cā, & cīfū, q̄ determinanti media ad utrōq. actio lig-
atī, ipsa wō ad q̄ seipsond a determinatio ad utrōq;

Dīponit: si unio dīḡuit ab ext̄is regi, qd ext̄a
n̄ unianē imē, qd ē rās wē philosophorum. & Rego
reglam, qd unio ē ipsa fālis uniois ext̄orū, ac p̄in-
set ē medium q̄ n̄ uō qd, qd totū offert, ut aliqui
imē uniantē, n̄tē cā efficiens dīcūtī q̄luerē effām imē
nam ad totū mediat ut q̄, et n̄ ut qd: id em certūt
in oris in rōb̄, qd uō et imē, nam uō iū n̄ uō ut
qd, sal ut q̄ iū unio ē fālis rās unioi, aī p̄la-
vendi uō uō uō uō, q̄ n̄ imē pediunt immediatam
unionem.

¶ De igitur dignis unionum taurin. calamus, aut biteme
aliquod, quod medianus inter duos extre. illipq; adhaerens ea in-
ter unit, hoc nō nisi illa unus imē unireti extremis,
extremis uero inter se mē, sicut illam. scipe ad munū ferrei
unus, q; supra duos taurini p̄mē tangentes inspi-
ratus, et ipse utrig. laevi di imē adhaeret, et utrumq;
inter se imē a fixum tenetur.

Dyponēs 3: ut duos extre. sint unita inter se in-
fit qd dēlētū ipsa extre. iudicēt Dina. dicitur il-
lārum indeterminā, nec uolente illa ē unita, qd
nō i maria unio dīp̄tū ab ipso extre. Itē. qd
ut deī dīp̄tū colligat̄ in Deī dēt. lari dīp̄tū trīp̄.
in qd dīp̄tū erigat̄ trīp̄ quantitas, et unitas, et ligatus
et sinuus, nō unio nihil aliud ē, qmā mā, et p̄z.
D. 2. qd ut paries sit albus suffit paries, i uolente
Dina. au pīn nō erit maria albus, et sic ad alijs
pīj. R. qd uolente Dina. dīlētū qd in determinā-
tionē et indriam extensionem efficiē uolendo sicut, gel-
derati unio inter illa extre. hoc nō fit p̄ ipsam
unionem.

Dyponēs 4: paries albus fit alterius rīp̄ p̄d
lam extre. positionem, et agīs dictiō nem. qd si
lētū mā extre. ē unita p̄z prolam positionē
nam, si multa nam ignis p̄z. R. i nāndōm,
nam rīp̄ dīp̄tū ab extre. et R. 2. cōmīsio
ante nāndōm wām, nam ibi nihil aliud regimē
ut paries sint rīp̄ in albedine, nisi ut utrumq; paries
existat albus, ita ut jūris p̄a utrumq; existat p̄ al-
bede, nec Dīmītū ingredi possent qmīnes sint